KLUB NOVÝCH NEWCOMERS CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave., Mississauga, Ont., L5G 2A3, Canada.

No.1, Vol.26., leden-January 1992.

Nesouhlasím s Vámi, pane prezidente!

Nesouhlasím konkrétně s jednou větou Vašeho novoročního projevu. S tou, v níž tvrdíte, že „jsme všichni podceňili neobyčejnou prohnanost našich bývalých protivníků".

Od počátku svého prezidentského působení jste byl proti jakýmkoli projevům kolektivního obviňování, i proti těm na zásadní omezení komunistické moci. Nyní z tohoto omylu obviňujete nás všechny. Tedy kolektivně. A nemáte pravdu.

Kdykoli jste hovořil na téma kolektivní viny, přeceňoval jste pomstychtivost a podceňoval moudrost našich národů. Nedbal jste, Vy ani noví političtí činitelé, varování občanů, kteří se k tomu účelu sešli mimo jiné několikrát na Staroměstském náměstí, psali dopisy, chodili za Vámi a naléhali, abyste právě zmíněnou prohnanost nepodceňovali.

Souhlasím s Vámi naopak, že se všichni učíme a ještě dlouho učit budeme. Člověk se, jak známo, učí celý život, většinou svými chybami. Vaše chyba však, která je současně chybou všech, v jejichž moci bylo včas jí předejít, byla zbytečná a osudová. Byla to chyba, která může mít za následek i to, že už nebude příležitost se z ní poučit.

Nevěřím, že se to stane. Věřím, že všichni slušní a poctiví lidé, kteří na tuto chybu doplácejí a ještě dlouho doplácet budou, nepropadnou malomyslnosti, o níž jste v projevu mluvil bez náznaku uvědomění si vlastního podílu na jejím rozšíření, zůstanou moudří a půjdou k volbám. Spravedlnost je totiž ve státě, v němž platí víc pro zločince než obyčejné slušné lidi, slepá. A je-li Vám nepříjemné, nazývám-li přinejmenším bývalé (a současné) komunistické špičky zločinci, zeptejte se, prosím, své ženy Olgy, s jak otřesnými případy zmrzačených, chronicky nemocných či předčasně zemřelých dětí se při své obdivuhodné práci ve Výboru dobré vůle setkává. Velká část z nich je obětí zločineckého devastování našeho životního prostředí v minulosti. A to je jen jeden příklad z mnoha. Přemnoha.

Opakovaně jste, pane prezidente, vyslovil poučku, že „Nechceme-li být jako oni, znamená to, že se nesmíme nechat zaslepit fanatismem, krvelačnou touhou po pomstě a nenávisti".

Nepoučujete jenom Vy, ale totéž platí pro častá kazatelská vystoupení řady politiků. Národ, který za uplynulé dva roky svobody vrchovatě dokázal, že se ničím podobným zaslepit nedal, protože se nedopustil žádného podobného činu. Lidé dali naopak důvěru Vám a parlamentu v přesvědčení, že jste zárukou kulturního a nenásilného vypořádání se s viníky. Vy i parlament jste však v rozhodujícím okamžiku povýšili vůli svou nad vůli občanů. Hovoříte-li tedy v závěru projevu o svorné vytrvalosti, s níž musíme čelit následkům, věřte, že tento vzácný pocit pospolitosti jste vážně narušili v okamžiku, kdy jste slušné lidi začali vychovávat a darebáků se zastali. Dosud ani jeden z Vás nepochopil, že slušný člověk ani nevykřikuje, ani neházi vejci, ani netouží po krveprolití. Není proto třeba neustále ho umravňovat. To darebáky je třeba naučit slušnému chování.

Přeji si, a přeji i Vám, vážený pane prezidente, a celé této zemi, aby i přes četné morální porážky, které jsou dosud slepou spravedlností čestným lidem uštědřovány, tito lidé zůstali velkorysí. Jedině oni jsou totiž nadějí pro příští osud Československa.

"Český Deník", 7.1.92. *Iveta Dekkers-Vrbová*

Naše drahá Praha

NENÍ TAJEMSTVÍM, v čem je naše drahá Praha „drahá". Samozřejmě v poskytování služeb (zvláště v pohostinství). Služeb, které svou kvalitou naprosto neodpovídají přemrštěným cenám. Mnozí kšeftaři si o sobě myslí, že jsou podnikatelé, když shrábnou za málo muziky hodně peněz. Ovšem život v tvrdé konkurenci solidnosti a kvality — až u nás bude — jim svou lekci bezpochyby uštědří.

Nelze stále jen spoléhat na to, že zahraniční ruch je v posledních letech nasměrován především do našeho hlavního města, o čemž svědčí fakt, že Praha se podílí 75 % na turistice v celé ČSFR. Lze se obávat, že pokud se budou turisté kochat z hradní rampy pohledem na město a zároveň křečovitě držet kabelky u těla, aby nepřišli o doklady a valuty, pokud budou stát fronty u přecpaných restaurací, aby se někde najedli univerzálního jídla, pokud nebudou mít možnost okusit věhlasnou českou kuchyni, pokud nebudou moci vykonávat své lidské potřeby na civilizovaných místech, pokud jim budou nabízeny mapy a průvodce, telefony a informace už neexistujících ulic, podniků a služeb — pak si lehce vyberou k návštěvě jiné slušné město na světě. Takové, které nabízí dostatek ubytovacích míst rozmanitých kvalit, ale také i cen. Jen pro zajímavost — Praha má dnes 28 tisíc lůžek (kromě 3 tisíc zaregistrovaných míst u soukromníků), ale potřebovala by jich podle zájmu letošního roku alespoň 45 tisíc.

Stát má samozřejmě z turismu své jisté. V našem případě však navzdory ojedinělosti Prahy daleko méně než to, co poskytne Vídeň nebo Budapešť. Ty oddělují svému státu každoročně 2 miliardy dolarů, zatímco stověžatá to letos dotáhla na 390 miliónů dolarů. Avšak, aby naše drahá Praha splácela stejným dílem, měla by být méně „drahá", zato více vstřícná. Na tom, páni patrioti i páni kšeftaři, se prodělat nedá. Libuše HUBIČKOVÁ

"Reflex"

Československo-americký podnikatelský fond

K začátku prosince odsouhlasil Československo-americký podnikatelský fond (CSAEF) kolem 18 až 20 finančních transakcí ze svých prostředků určených čs. podnikům v celkové výši zhruba 19 miliónů dolarů.

Uvedl to na tiskové konferenci v Praze předseda správní rady CSAEF John Petty. Prostředky CSAEF jsou určeny malým a středně velkým soukromým podnikům. Fond poskytuje svou pomoc asi ze dvou třetin ve formě korunových a dolarových půjček a asi z jedné třetiny formou vlastní akciové účasti na kmenovém kapitálu podniku. CSAEF byl založen jako soukromá americká nevýdělečná organizace na doporučení prezidenta USA George Bushe. Ve třech letech obdrží fond celkem 60 milionů dolarů (dar vlády USA).

"HN", Chicago.

Do března se v Praze zlepší telefonní služba

„Jen na pražská čísla se každý den ptá až 12 tisíc občanů. Málokterému tazateli se však daří dovolat na číslo 120 či 121 napoprvé. Zájem zatím přesahuje naše možnosti", řekl ředitel informačních služeb Telecom Praha Jiří Branda. „Nové zařízení, které nám umožňuje sledovat provoz, vytíženost i zájem lidí, jsme nedávno dovezli z USA. Už v březnu příštího roku bychom naši kapacitu služeb měli téměř zdvojnásobit". *"HN", Chicago.*

Statistika zločinu

P r a h a (rd) - Nejhorším místem zločinu v ČR je Praha, a pak Ostrava. Nejmenší výskyt trestné činnosti je naopak v jižních Čechách. Ke včerejšímu dni bylo od počátku roku v hlavním městě spácháno 39 vražd nebo pokusů o ně. Sedm případů zůstává zatím nevyřešeno. Podle poslední policejní statistiky k počátku prosince pak bylo letos v České republice spácháno celkem 169 vražd. Pro srovnání - vloni to bylo o 26 případů více. Přitom objasněnost je velice dobrá, téměř 89 procent, takže jen 19 pachatelů nebylo dopadeno.

Co s komunisty? Všude kolem jich je moc, zdá se, že jsou nezmaří, jednými dveřmi je vyhodíš, druhými se vrátí. Za dva roky od převratu jsme se s jejich vinou nedokázali vyrovnat, vadí nám jejich přítomnost ve státních službách, vadí nám jejich přítomnost v podnikatelských kruzích, vadí nám jejich vlastní existence. Co s komunisty? Čtyřicet let tu vládli, je jich tolik.

"Reflex" Pros. 1991.

The Ottawa Citizen, January 5, 1992

A lifelong fight against oppression brings sweet success

For 40 years, Ota Hora fought what often seemed a hopeless battle for the return of democracy in his homeland.

"My dream was to set foot again in a free Czechoslovakia. Now if I die, I will die a happy man," the former Czech dissident told the *Citizen* in 1990, after a triumphant return to his homeland to mark the first anniversary of the collapse of communism.

Relaxing at his Ottawa home this week, Hora marvelled at the remarkable events that turned him from a man under a death sentence to the recipient of his homeland's highest honor.

The frail, self-effacing 82-year-old was recently awarded the Order of Masaryk (named after Czechoslovakia's founder and first president), to mark his outstanding contribution to the cause of human rights and democracy.

Speaking haltingly in a voice battered by age and more than 40 years of uncompromising advocacy for freedom, Hora says he is overwhelmed by the award.

He sees it as a symbol: the triumph of the human spirit over tyranny and oppression.

"Communism can subvert people's minds but it can never break their collective spirit and yearning for freedom."

He said living in a free country like Canada inspired him. "If you live in a free country, you can never accept any form of oppression anywhere."

For Hora, there was an ironic twist to the ceremony in which he received the award from President Vaclav Havel: 43 years ago, Havel's parents risked their lives to hide Hora in their home for three days while friends plotted his escape.

"When (Havel) presented the award to me I thanked him for what his parents did because without them, I wouldn't be alive today," Hora recalled.

In the 1940s, Hora was a member of parliament under the Czech free government and an outspoken critic of communism. When the Communists seized power in February 1948, he faced grim prospects.

He spent the first two days of Communist rule hiding in the Cuban embassy. Then he was moved by friends to the home of the Havels, from where he escaped to Bavaria. He left behind his wife, Ludmilla, and three-year-old son, Ota. In Bavaria, he learned he had been sentenced to death for high treason. Many of his colleagues were hanged.

After Hora's family joined him, they made their way to Canada in 1949. The first few years were tough, he recalls.

He was a writer in his homeland, but since he didn't speak English or French, he had to settle for odd jobs in Ottawa.

Between jobs — washing clothes in a laundry, repairing ski boots, and eventually becoming an accountant — he became an active opponent of the Communist regime.

He spoke at anti-Communist rallies, organized demonstrations, wrote books and countless articles cataloguing human rights abuses under the Communists. While others despaired, he never gave up hope.

Boris Celovsky, an associate who has known Hora for 30 years, once described him as "a fanatic for freedom."

After Czechoslovakia's "Velvet Revolution" brought democracy in 1989, Hora decided his mission was complete.

He had become frail with a weak heart, and he hadn't intended to travel again.

But a book he had written in 1978 about the Communist takeover was published in Czechoslovakia in 1991, and the publishers wanted him to return for a book launch, to autograph copies.

Hora was persuaded to go back, and was preparing to return to Canada in October when a message came from Havel announcing the award.

"It was one of the best moments of my life," Hora says.

"I was getting the award, but as far as I was concerned it was for all the people who had refused to give up."

M. Adam.

Vhodný námět pro novou poštovní známku?

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH,SLOVAK AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel./416/ 278-4116.

Články,objednávky inserátů,opravy adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave., Mississauga,Ont. L5G 2A3,Kanada.

Pokud jsou články podepsané,nemusí se redaktor ztotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	$ 19:00
zámoří,lodí ...	$ 22:00
zámoří,letecky ...	$ 32:00

HUMOR

K pustému ostrůvku dorazili znavení trosečníci, mladí novomanželé. Sotva však vylezli na břeh, zaslechli hned známý hlas tchýně: „Kde jste se zase toulali, parník se přece potopil už včera!"

„Prosím, promiňte, že jsou ty bankovky trochu vlhké," povídá dáma klenotníkovi. „Manžel plakal, když mi je dával..."

„Zlatíčko, přikryj mi nohy a vypni ten televizor!"
„Nemohu, miláčku, jsme v divadle."

„Proč se vracíte zpátky, když jsem vás na hodinu propustil?"
„Hodina, prosím, už uplynula."

„Vyspal jste se u nás dobře, pane profesore?"
„Bohužel ne, ale zato jsem si u vás doplnil svou sbírku hmyzu."

„Jak se ti vede v manželství?"
„Děkuji za optání, musím přiznat, že moje žena rozhodně pochodila líp než já..."

Petr Skála s manželkou Zuzanou,roz.Petkovskou. Náš fotograf je zastihl při kávě po bohoslužbách ve slovenském lutheránském kostele sv. Pavla v Torontě.

Jednou větou

Dr.Ant.Bubeník z Thornhill,Ont. byl se synem Jiřím /z University of Guelph/ na jelením semináři v Osorno v Čile; měl tam dvě přednášky. Oba turisté navštívili řadu jelenních farem v Argentině.Dr.Bubeník přednášel také na kongresu Mezinárodní lovecké asociace v Quebec City,na téma "Role myslivců a přežvýkavců v lesních ekosystémech".Byl účastníky kongresu ustanoven expertem asociace pro trofeje a výstavy. Kniha,kterou vydal ve spolupráci se synem Jiřím dostala kulturní cenu asociace.--Zdenka Hásková z Campbell River,BC byla ve staré vlasti s oběma dcerami.--Jenda a Marta Loskotovi /z Pardubic/ slaví letos v Calgary 25.výročí svadby.Oba studují večerní kursy "Financial Management". Dcera Lenka,17,je vynikající atletka v teamu Calgary Spartans. Syn, 20, studuje na universitě.--Předseda "Klubu přátel Žďáru",F.Klimeš,dostal zajímavý dopis od čestného člena klubu,p.ředitele v.v.F.Mokrého,který se dožil "100".--Také Crchovi z Quebec City navštívili rodné Slovensko. Mají obavy z toho,že Quebec se odtrhne od Kanady. Dcera studuje medicínu na McGill U.v Montreálu.--1.kanadské dítě české guvernantky:Nicholas je syn Nelly Svídové z Brna. Svadba s otcem bude asi v dubnu.--V Richmond Hill,Ont. žije J.Sodek;jeho otec byl v RAF za války.--Videa přetočí za nízkou cenu D.Stock,HU7-7444.--Alex.Warner /roz.Weinberger ze Sečovců/ přednášel o Holoucastu studentům U.of Western Ontario.--V Banf Springs,Alta.zemřel manager hotelu Ivor Petrák,69.--Theofil Kraváček byl pohřben na Batawě. Žil také v Kitcheneru,Ont. Rozloučil se s ním Rev.Józa Novák.--V Torontě zemřela pí Starobová;dcera Stella žije v USA.--Jiří Pouznar se z Vancouveru přestěhoval do Penticton,BC.--Novým předsedou ottawské pobočky Čs.sdružení se stal dr.Ijla Čičvák.Dosavadní předseda dr.Jan Merta se odstěhoval do Calgary.--"Ottawský Zpravodaj"vychází měsíčně;adresa:P.O.Box 13,St."A", Ottawa,Ont. K1N 8V1.--Jiří Nykl se s rodinou přestěhoval z Mississaugy do Ottawy --Jaromír Chocholouš si ze své loňské návštěvy K.Varů přivezl svou dávnou přítelkyni Milenu Riganovou a oba se rozhodli pro společný život v Edmontonu. /Zprávu přinesl bulletin "Čtení z prérie",11954-145th Ave.,Edmonton,Alta. T5X 1T6./--V "ND" z 9.12.76 je zpráva,že v Masarykově doplňovací škole v Torontě se začalo vyučovat 18.ledna 1930.--V Niagara Falls,Ont.žije spokojeně F.Šebek.--J.Hynek hledá Mir.Franců.--Dr.Josef Cihlář pracuje v Ottawě v oboru Remote Sensing.--Red.Jiřina Kadeřávková pracuje v Praze pro populárně vědecký a cestopisný měsíčník "Lidé a země".Plánuje několik článků o Kanadě. Materiál může jít na adresu:J.K.,Bubenečská 35,160 00 Praha 6,ČSFR./Fotografie vrátí./--Gen. konzulát ČSFR má adresu:1305 Av.des Pines W.,Montreal,Que.H3G 1B2.Tel. /514/ 849-4495. Fax:849-4117. Gen. konzulem v.z. je dr.Ladislav Nový.--Za $5 zašleme obratem knížku "On Thin Ice" /osudy fed.ministra O.Jelínka a jeho sestry Marie/,175 stran. --Koncert "Lehar's Tauberlieder"bude 15.3.92 v Torontě. Tel.366-7723. --Hostitelem šéfredaktora revue "Letectví a kosmonautika" J.Frýby v BC byl dr.Paul Šťovíček ze Surrey.--R. P.se vrátila zotavená ze zimní dovolené na Bermudách.--Ross Škubnik se ze Scarborough,Ont.přestěhoval do Londonu,Ont.--"Reflex"měl interview s Ivanem Chadimou,který vynikl v pohostinském oboru v Torontě. Pracoval také v hotelu Ritz Carlton v New Yorku.--R. Firkušný koncertoval v Montreálu.--Střídavé štěstí v tenisu má Monica Mrázová z Mississauga,Ont.--Jan Bombera nám poslal foto pamětní mince k 15.3.39,která byla vydána v USA.--Býv.rezident Kanady V.Buriánek se přesunul do Plzně /Kaznějovská 1,tel.284-940/.Rád pomůže všem, kteří město navštíví. --Kutnohorák prof. Jung z Edmontonu navštívil na Žižkově šéfa Ústř.muzea čs.armády,dr.Zd.Jelínka.--Karel Vosátko se po 27 letém pobytu v Kanadě vrátil do Prahy a uchází se o vrácení svého pekařství ve Vodičkově ul.--Pobočka Konfederace pol.vězňů v Montreálu žádá pol.vězně 50.let,příp.jejich rodinné příslušníky,aby se přihlásili za členy.Adresa:Milan Havlín,1005 Goyer,St.Bruno,Que. J3V 3Y8. Tamtéž lze zaslat dary na zakoupení stroje Xerox pro pobočku Konfederace v Brně.--Historický román R.Hanzlíka a M. Hanáka "Lafayette"/Vězeň za terezkou bránou/ lze za $15 objednat na adrese:R.Hanzlík,132 Glendale Ave.,Toronto,Ont. M6R2T2. Kniha má 269 stran.-- Inž.L.Rak je Vice-Presidentem firmy McClymont and Rak Engineers,Inc. v Rexdale,Ont. Pobočku mají na Floridě.--Mezi nejlepší hráče hokeje na tomto kontinentu-podle G.Grosse-patří:P.Svoboda,F.Kučera,P. Šťastný,V.Růžička a J.Jägr.--F.Musilovi a jeho paní Andreje přinesl čáp holčičku. Zprávu nám předal A.Wenzbauer. Musilovi žijí v Calgary.- Na loňském festivalu ve Winnipegu byl i čs.pavilon. Vedli jej Irena Farová a Aleš Piro.--Plk.M.Stehlík z Winnipegu se v 50.letech v kom.vězení sešel s Karlem Setunským,vězněm Gulagu.--Starosta Havl.Brodu inž.T.Holenda poděkoval A.Wenzbauerovi /Winnipeg/ za pomoc při "Bramborářském Dni 1991".

Pozoruhodné úspěchy ve svém oboru má doktor psychiatrie Peter Zelina,BSc,MD. Pochází z Martina a vystudoval v Bratislavě. Přišel se svou rodinou do Kanady v roce 1968. Působí v Downsview,Ont.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West.
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

Kampelička

740 SPADINA AVE., TORONTO, ONT. M5S 2J2
925-0557 NEBO 925-9985

Výhodné úroky na 1, 2 a 3 roky
Speciální úrok na vklady nad $30,000

Všechny vklady jsou pojištěné u "Ontario Share and Insurance Corp."

Neplatíte servisní poplatky za:
vystavování šeků
dopředu datované šeky
bankovní šeky
telefonické transfery
zastavení výplaty šeku (stop payment)
výběry hotovosti z daného vkladu
vysoký úrok na šekovém kontě

Otevřeno:pond.,čtvrtek a pátek 10-7;úterý a středa 10-5; sobota 10-2.

Z ČESKOSLOVENSKA "Národní Osvobození"pokračuje v seriálu "Za vysokou, šedou zdí"/Ze vzpomínek na kriminály v letech 1948-51/. Autorem je Stan.Neumann.--Nová vysoké školy:Slezská univerzita v Opavě,Jihočeská univerzita v Č.Budějovicích,Západočeská univerzita v Plzni,Univerzita Jana Ev.Purkyně v Ústí n.Labem a Ostravská univerzita v Ostravě.--V Pardubicích zemřel profesor r.gymnázia v.v. Josef Kotyk,88.--Firma Galena v Opavě bude do Kanadv vyvážet lék cyklosporin;dohoda byla podepsána s kan.firmou Apotex.--V. Mohorita přiznal,že jeho otec ztratil iluze o komunizmu po návratu z Gulagu.--Pro filatelisty zabývající se poštovní historií a polními poštami a poštou za válek vycházejí "Informace". Adresa:Dr.M.Vostatek,Bělehradská 271, 530 09 Pardubice,ČSFR.--Tom a Evženie Kejlovi /28.pluku 11,101 00 Praha 10/ zaregistrovali firmu Háta a budou zaměstnávat invalidní občany. Mají v plánu zřídit malý penzion s výrobou květinových výzdob.--"Ohnivé Listy" jsou orgánem České hasičské jednoty a rediguje je Milan Garncarz.--Poslední politický vězeň v ČSFR byl propuštěn v červenci 91. Byl to Marián Ježík,odsouzený v r. 83 na 20 let za pokus o ilegální odchod za hranice. Seděl v Leopoldově.--V Olomouci zemřel inž.Alois Štefka-Dan,80.--Č.25 z prosince 91 bylo pro "Studentské Listy" poslední.Oznámily to na úvodní straně slovy:"Zazvonil zvonec a Listům je konec". Na str.16 téhož čísla byl vynikající článek "Measure" z pera E.Stehlíka. Plk.gšt.Karel Procházka,rezident Zimbabwe/dříve Rhodezie/,v něm popisuje organizaci a činnost čs. zpravodajské služby v USA,ve Francii a hlavně v Anglii v letech 1948-1957. Všem velel gen.Ingr ve Washingtonu.Mezi nejúspěšnější naše zpravodajce patřili např.mjr.Stuchlý,mjr. G.Loquens,škpt.let.M.Plaňava,škpt.tank.Maťátko,pplk.gšt.T. Vybíral,mjr.let.Václav Cukr,škpt.R.Dítě,mjr.Jaroslav Prosser, mjr.M.Kašpar,dr.Beran,dr.A.Slovák-Steiner a arch.Hubený. Radiový styk s agenty z Klagenfurtu udržoval mjr. tel. Josef Süsser. Článek se zmiňuje i o dvou zrádcích /K.Zbytek a J. Holemář/. Agenti byli do ČSSR dopravováni i balony.--MUDr. Jan Rejda oslavil v Pardubicích "84".--Jana Rašková,31,by si ráda dopisovala s přítelem z Kanady.Adresa:K.Vika 949,511 01 Turnov,ČSFR.--Plzeň zase má sochu TGM. Zasloužili se o ni hlavně Cemperovi.--Modelářská firma MPM,Družnosti 6,140 00 Praha 4, zašle zdarma katalog.--Vůdcem skautského střediska v Bohdanči je Jar.Polák-Bráška,69.--V Praze má být obnoveno Knihkupectví Karla Čapka.--"Za všechny prachy"je moravský měsíčník humoru a srandy "Trnky-Brnky".Číslo je bratru za $1. Lze objednat na adrese:Red.R. Jaroněk,Lázeňská 578, 763 12 Vizovice,ČSFR. Doporučujeme!--Voj.soud rehabilitoval kom. vraha kpt.Picha-Tůmu.--List "Čin" má adresu: c/o D.Kumermann,Rozšířená 25,180 00 Praha 8. --Fed.parlament dostal petici,aby smlouva o připojení Podk.Rusi k SSSR v r.1945 byla anulována. O petici se bude jednat.--V Praze vyšlo č.5/91 "Listů",které vydává J.Pelikán. Má 128 stran.--Irena Černá z Hradce píše,že "nejkrásnější pohled na svět je z koňského hřbetu".--Primátoři Pardubic a Hradce se radili o letišti,přístavu a komunálním odpadu.

ČTVRT HODINY OD NIAGARSKÝCH VODOPÁDŮ...

T.O. ← STREET
Q.E.W.
Niagara → NIAGARA
200 Niagara St.
ST. CATHARINES
646-7300
George & Hana Beneš

Otevřeno denně od 11ti hod.dop.

Hotel "Veselka"v Pardubicích,jak jsme jej znali..

Perník i do Kanady

DO LOŇSKÉHO roku bylo sídlo Východočeských pekáren a cukráren v Pardubicích a tento podnik vyráběl známý „pardubický." perník vlastně v celém Východočeském kraji. To už je minulost — pardubické Pekárny a cukrárny s. p. jsou samostatným podnikem, mají vlastní ochrannou známku PsMEP a pardubický perník vyrábějí výhradně ve svých provozovnách. A protože chtějí rychle renovovat tradici, připravují nové obaly a perník v jiných hmotnostech než dosud. Zájem o něj stále roste. A tak z Pardubic putuje do Prahy, Brna, ale i na východní Slovensko. Jeho výroba dosahuje dvou set procent loňské skutečnosti. Zájem projevily také dvě kanadské obchodní společnosti, kterým budou pardubičtí dodávat např. plněný perník s pohádkovými motivy.

Pojištění je věc důvěry

SunLife of Canada

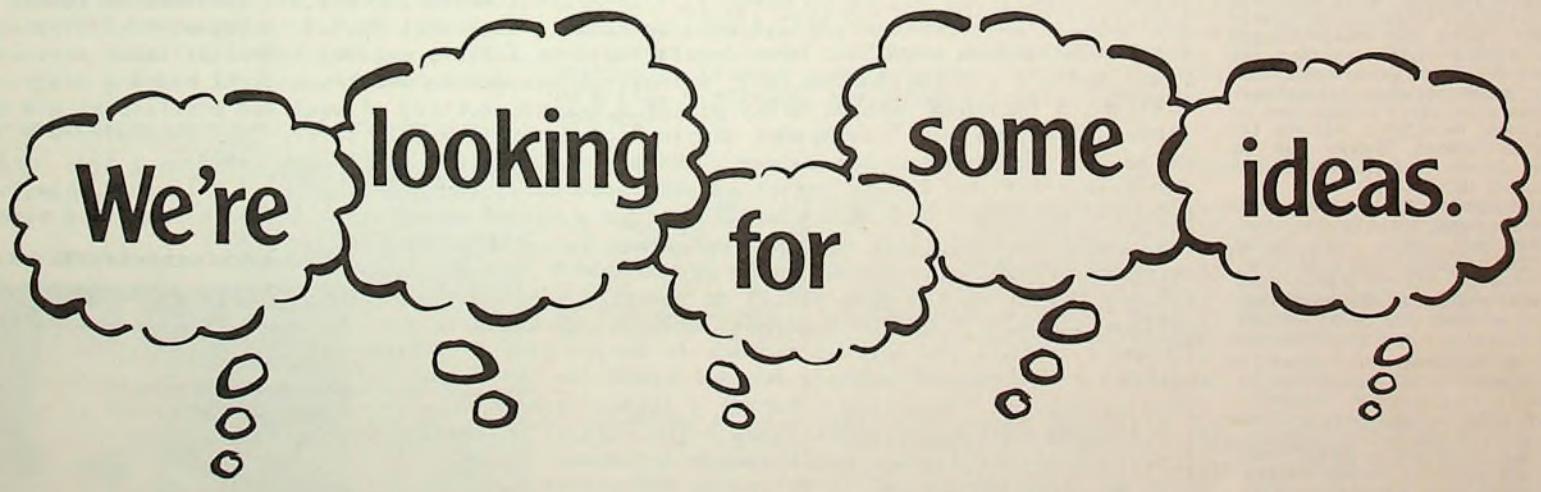
38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427.

They can be big. Or they can be small. We welcome any idea you can think of for celebrating Canada's 125th anniversary in 1992.

A group called Canada 125 has been set up to help put your ideas into action all year long. Your event or activity could be local, regional or nation-wide. It should be non-partisan and apolitical, and should reflect one or more of the following themes:

1. The freedom, opportunity and personal security we enjoy as citizens; 2. a common concern for the environment; 3. the desire to help one another; 4. our wish to get to know one another better; 5. our many achievements as Canadians.

While Canada 125 does not offer financial support for community events, we encourage partnerships between local business and community organizations to help fund and organize those events. We are communicating with the corporate sector in order to facilitate partnerships that can be a positive legacy for the future.

We also want to learn about the events and activities you plan for your community so that we can share your ideas and experience with other Canadians.

Perhaps you already have or are planning an activity that fits the Canada 125 objectives. We would like your activity to become part of the program of Canada 125 events and projects that will be taking place across the country in 1992.

As the year unfolds, you'll be hearing more about how you can participate.

The future begins with you.

O LETCÍCH

3.1.92 zemřel v Bristolu Ant.Hůla. V Leamington Spa Vl.Zahradníček.--Velitel čs.letectva genmjr.Jan Ploc je od 19.1.na oficielní návštěvě v Anglii. V jeho doprovodu jsou genmjr. Fajtl a plk.A.Konopický.--Plk.let.v.v.se stal Karel Čáp na N.Zélandě.Dekret pro Rudu Holečka in mem.převzal v Praze jeho bratr Karel.--Torontský Jan Gregor se stal pplk.v.v.,Josef Jílek plk.--Plk.in mem.se stal Josef Hubička z Lanžhota; dekret převzala jeho vdova Alena,která žije v Anglii. Dekret o povýšení Otty Smika na plk. převzala jeho sestra.--Z torontských byli také povýšeni in mem.Josef Loska /na pplk./ a Hugo Slípka /na plk./.--Podle názoru našich letců,kteří sloužili u 138.perutě RAF pro operace v týlu nepřítele /pod G/C Hockeym sloužilo celkem 24 našich/,měl jejich velitel také dostat plaketu Nadace Jiřího z Poděbrad, jako jeho přátelé Batchelor,Sinclair,Gill a Shaw. Příležitost k nápravě bude 18. 6. u kostela v Resslově ulici.--Lednový katalog let.knih vydal Michel Lavigne,POBox 222,Victoriaville,Que.G6P 6S8.--Nedávno oslavil v Praze své 75.narozeniny Jiří Manák.--Z korespondence mezi B.Velvarským a G.Schuckem-Kolbenem se dovídáme tyto informace o býv.členech 312.čs.perutě:Július Šofránko se zabil v Anglii brzo po návratu z Kanady,stejně tak Boris Zeman. Karel Hoch válku přežil,ale přišel o život na větroni. Josef Vavřík a Pavel Tauber žijí doma, Miroslav /"Jozífek"/ Kolínský v Anglii. Doma žijí Jarda Chmelík a Ant.Vašek,který přežil několik let Jáchymova v 50.letech. Franta Fučík a Standa Zoul zemřeli v Praze brzo po válce. Kratochvíl /"Kráťa"/ měl v Anglii restauraci a žije pod jménem M.Bitton na adrese:11 South Downs,Knutsford,Chesh.WA16 8ND,England. Neví se,jak zahynul v Anglii po r.48 Rosťa Brhel. Zdeněk Lípa-Lexa snad žije v Chicagu. Olda Kylar asi žije v Anglii. Okolnosti smrti Bořivoje Šmída v Anglii jsou neznámé. Václav Kadlčík si žije spokojeně v Niagara Falls,Ont. a navrhl red.let.stránky,aby se příští sjezd letců konal u niagarských vodopádů.. Milan Malý,J.Hrušák,Sedláček,K.Fialka:nic se o nich neví. Z instruktorů žije v Praze P/O Flekal,J.Těšínský a Karel Sláma.--Božena Riedlová z N.Paky udržuje kontakt s A.Vránou /novopečeným plukovníkem/ v Anglii a s neteří Jaromíra Brože /zahynul v r.1942/ v ČSFR.--V Luži-Košumberku mají nám.plk.Josefa Koukala.--A.Částka /Anglie/ hledá Václava Krymláka,který v r.1945 emigroval z Anglie do Kanady.Kdo o něm ví?--J.Foretník nám z Olomouce sdělil,že živý zájem o "Kan.Listy" je mezi pacienty Vojenských Lázeňských ústavů'K.Vary,Mar.Lázně,Františkovy Lázně a Jeseník/,jakož i v 11 Vojenských zotavovnách. Přimlouvá se,abychom se nebáli vtipů..--Vašátko a Ocelka:v superlativech o nich nedávno mluvil ministr obrany Luboš Dobrovský.-- Ing.S.Krejčík nám do archívu poslal fotokopie svých tří albumů,v nichž je zachycena jeho předválečná skautská kariéra a zážitky z války /u 312. a 310.čs.stíhací perutě/. Fotky jsou znamenité kvality,"jako by je dělal Sítenský".-- Fotograf Ladislav Sítenský se dožil splnění svého snu: v Praze mu vyšla skvostná kniha fotografií "Z válečného deníku",381 stran velkého formátu. Ostré fotografie, svěží komentáře /rozumné bylo shrnout podtitulky na konci knihy v angl.a franc.jazyku,takže neruší/. Objednávky možné posláním US$25 v hotovosti a doporučeným dopisem na:L. Sitenský,Londýnská 62,120 00 Praha 2. V ČSFR stojí kniha 230 Kčs,ale poštovné do zámoří je horentní..--Lad.Hýsek,nar.1913,F/Sgt. mechanik,310.,zemřel 26.9.81 v Praze.--J.Ščerba chce letos v Holandsku navštívit hrob Josefa Mohra ze Šiškovy posádky; přeživší letci se loni v Praze sešli s p.Zuiderlandem,který polomrtvou posádku na mořském pobřeží našel v dingy.--L.Klímek z Oder nám věnoval velký plakát s Hurikánem,který přivedl StB k zuřivosti a k obvinění,že organizuje "prozápadní skupinu"/před několika málo lety/. Část památníku v Hrabyni má být uvolněna pro let.muzeum. L.Klimek v 50.letech přežil svou kalvárii a žádá uznání 3.odboje.--Plk.Jan Irving pozval na oběd svou býv.posádku / R.Nedoma,A.Polak,G.W.Shaw,Ivan Schwarz/ na výbornou českou slepičí polévku a hlavně na výbornou českou kachnu! Teď všichni po světě rozhlašují,že nejlepší kuchařkou na světě je paní Irvingová.--Vyšlo nové vydání knihy "Bombardér F-2029 se odmlčel".--J.Grygar se z Anglie vrátil do vlasti a jeho adresa je: Sušilovo nám.138/17,683 01 Rousínov. Píše mj.:"Scházím se s klukama a cestuju,ale celková situace je deprimující."--Z.Procházková z Uh.Hradiště uvítala,že její bratr Jan byl in mem.povýšen na mjr.let.--Kamarády v Kanadě a jinde v zahraničí zdraví inž.Josef Pavlík,president Svazu letců ČSFR.--"Obrana lidu" přinesla 7.12.interview s gen.M.Mansfeldem;zmínil se,že ho po únoru 48 plk.H.přemlouval ke vstupu do KSČ.--F.Peřina /Las Vegas/ si zalétal v září m.r.v Otrokovicích a sešel se s ředitelem Kotolánem a šéfpilotem Peroutkou. Paní Anna jim posloužila pravou českou bábovkou..--Gen.Fatl předal do tisku novou knihu "Generál nebe".Objednávky přijímá A.Peřinová,3830 Swenson St., No.309 Park Terrace,Las Vegas,NV 89119,USA.--Mezi nedávno povýšenými byl i Josef Horák z Lidic;jeho synové Václav a Josef žijí někde v Anglii. Josef st.zahynul v r.1949 v Anglii při cvičném letu s Meteorem. "Svob.Slovo"přineslo o něm článek pod nadpisem "Uslyšel volání zmučené země".--E.P.z Chicaga nám slíbil knihu "Letectvo v Trenčíně".--V č.63 revue "After the Battle" je foto osvobozených POW´s na hradě Colditz;jsou mezi nimi Zafouk,Bufka,Cigoš a Jan Truhlář. Uprostřed je beznohý hrdina W/C Douglas Bader.--J.Zevl /Bezdrevská 31,370 11 Č.Budějovice/ shání jakoukoliv informaci o svém strýci F.Markovi,který sloužil u 19.Sq. a zahynul 14.9.1940.--K úletu tří čs.Dakot do Erdingu došlo 24.března 1950. Celou operaci popsal v "KL" v srpnu 83 dr.Miloš Vítek,jeden z pasažérů,který se tak dostal na západ.--Konečně vyšla Liškutínova kniha "Letecká služba". Objednávky na:A.Moucha,POBox 147, 350 02 Cheb.Czechoslovakia.

Sqn Ldr Miro Mansfeld

SQUADRON LEADER MIRO MANSFELD, who has died aged 78, was an exceptional night-fighter pilot during the Second World War, in which he won the DSO and the DFC.

Before arriving in Britain in the early summer of 1940, Mansfeld had served first in the Czech Air Force, as a sergeant pilot, and then with the French Foreign Legion and the French Air Force.

After the fall of France he reached Britain in time to join the RAF's No 111, a Hurricane fighter squadron based at Montrose, towards the end of the Battle of Britain.

He soon showed his exceptional skills with a half-share in the destruction of a Heinkel 111 bomber and by damaging at least two others. Mansfeld did not begin to build his score, however, until he was commissioned as an RAF pilot officer in July 1941 and joined No 68, a Beaufighter night-fighter squadron at High Ercall near Shrewsbury.

The squadron, then commanded by Lord Beaverbrook's son, Max Aitken, had a Czech motto *Vzdy Pripraven* ("Always Prepared"). Mansfeld served two tours of operations, during which the squadron was re-equipped with Mosquitoes. In that time he shot down eight enemy aircraft — a considerable achievement at night — and three V-1 flying bombs. He rose to become a flight commander and was awarded the DFC in 1942 and the DSO in 1945.

Miroslav Jan Mansfeld was born on Dec 14 1912 in a village near Prague where his family owned a restaurant. He trained with the Czech Air Force and was already an experienced test pilot when the German army marched into his country in March 1939.

Mansfeld and a group of fellow pilots decided to escape in order to fight the Nazis on another front. They crossed into Silesia that June and he then made made his way, via Poland, to Algeria, where he joined the French Foreign Legion.

Eventually he was seconded to the French Air Force, with which he flew Bloch 210 bombers. Then, after the German invasion in the spring of 1940, he was returned to Algeria, from where he managed to gain a passage to Britain.

Fighter pilot losses had reached crisis point when he arrived. Within a week Mansfeld had been hustled into the cockpit of a Hurricane.

Mansfeld: Czech ace

After the war he returned to the Czechoslovak Air Force and was promoted lieutenant-colonel. In 1948 he was offered promotion to colonel if he joined the Communist party.

"I'll think it over," he said. He then promptly changed into civilian clothes and started walking to Germany where he arranged to rejoin the RAF. Meanwhile, in Prague, Mansfeld was sentenced to death. Holding a permanent commission in the RAF, he then graduated from Mosquitoes to Meteor jets as senior flight commander in No 13 Squadron.

He was posted to the Middle East, where his photographic reconnaissance of the Canal Zone and Eastern Mediterranean helped to win him an AFC in 1953.

Mansfeld retired from the RAF in 1958 and was recruited by his former CO, Max Aitken, to become continental distribution manager of the *Daily Express*, a post which he retained until 1970.

Quietly spoken, but of iron will, Miro Mansfeld was modest almost to a fault about his gallant war record.

Shortly before his death he was invested, at the Royal Free Hospital in north London, with the rank of honorary major-general in the Czech Air Force.

This final honour reflected the esteem in which Mansfeld was held personally by President Havel, and also his government's strenuous efforts to right the wrongs inflicted upon airmen who managed to get out of Czechoslovakia to fight Nazi Germany.

Mansfeld is survived by his wife, Bobina.

POZDRAV LETCŮM

Drazí přátelé,
jsem nesmírně ráda a nesmírně si vážím toho, že vás mohu pozdravit teď při této příležitosti a říci vám, jak vás milujeme, jak vás máme rádi a jak jsme vám vděčni. My nemůžeme nikdy v životě zapomenout, co jste pro nás udělali. Nemůžeme zapomenout, co jste všechno obětovali, čím jste nás sílili, čím jste nám dávali naději, radost, víru. Věděli jsme, že když vás tam máme, že ta věc musí, musí dopadnout dobře. A dopadla. A my jsme s nesmírnou úzkostí, radostí a nadějí i v očekávání slýchávali zprávy z Londýna, kde jsme se o vás dovídali, co děláte, jak pomáháte, jak se uplatňujete. Jaká síla, jaké nadšení, jaká víra byla mezi vámi, že se všechna ta strádání a všechny ty těžkosti daly překonat. Vždyť všichni jste museli nasadit všechno, všechno, abyste uprchli tady z té hitlerovské hrůzy, abyste se dostali ven a abyste mohli pomáhat, zachraňovat, osvobozovat vlast, národ a celou zem. Za to vám nikdy nemůžeme, nemůže být národ dost vděčen. Setkali jste se s různými dojmy, když jste se navrátili z těch krutých, těžkých časů.

Ale národ, v podstatě celý národ, ten vás miluje, ten vás miluje, ten ví, že jste přinesli tu největší oběť, kterou může člověk přinést. Obětovali jste všichni svoje životy. Vy jste nevěděli, zda se vrátíte, jestli budete mít tu možnost, abyste sklízeli vděk národa. A vy, kteří jste přežili šťastně a vítězně, jste přišli a dočkali jste se dost těžkých chvil. Na to nelze zapomenout. To nelze přejít jenom lehkou vzpomínkou. Za to, za všecko, co jste udělali, nasazovali své životy, vždyť jen dostat se pryč ze země okupované hitlerovskou armádou, dostat se ven, co to bylo za velikou oběť. Nakonec jste byli v té vítězné armádě, která zachraňovala nejen nás, ale která zachraňovala celý svět. To bude pro nás navždy tou největší odměnou, že jste přispěli k znovuzrození dobrého světa. A všechny ty útrapy, které jste prodělali, kterými jste prošli, všechny ty útrapy jsou znásobeny láskou nás všech, kteří nikdy, nikdy na vás nemůžou zapomenout. A vy zapomeňte na všechny trpkosti, kterými jste byli zahrnuti, když jste se vrátili vítězní, krásní, radostní, když jsme vás všichni měli objímat, když jsme vás všichni měli mít v srdci. Místo toho jste prodělávali při návratu tolik trýzně a tolik nespravedlnosti. Ale prosím vás, to všechno už je pryč, to všechno už přebolelo i nepřebolelo, ale je to pryč. Všichni doufáme společně s vámi, že se to už nikdy, nikdy nemůže vrátit a že zůstane jen naše nesmírná vděčnost. A velká láska, kterou jsme provázeli všechny vaše chvíle, kdy jste bojovali za dobro a za lásku. A za pravdu.

Marie Rosůlková
herečka divadla Na Vinohradech
při setkání s čs. příslušníky
RAF v Paláci kultury 12. 9. 1991

"L+K"

Válečná fotografie plk.let.Petra Duška, 311-nav., RAF č.127090. Datum a místo narození nám chybí. Zemřel 22.října 91 v Londýně. /Foto z archívu J. Popelky z Brna./

O VOJÁCÍCH

Plk.Jar.Štěpán z Ottawy odjel léčit arthritis do Mariánek.--Neznámé podrobnosti o životě našich vojáků v Anglii za války obsahuje "Stručná historie čs.exilového skautingu 1939-1945" z pera mjr.Velena Fanderlíka. Postupně přineseme ukázky.--K 20.výročí smrti Václava Majera slušší poznamenat,že přišel do Anglie jako prostý voják a v am.exilu po r.1948 nikdy nepřijal am.občanství;nechtěl se vzdát naděje.--V hrabství Suffolk v Anglii zemřel osvědčený přítel Masarykova Československa,Sir William Barker, 82. Před válkou studoval v Praze a za války byl hlavním styčným důstojníkem s čs.jednotkami. Po válce byl diplomatem v Praze,v Moskvě a ve Washingtonu.--P.Ant.Bernáček se usadil na adrese:739 49 Metylovice 120,ČSFR.--V Bromhamu zemřel Josef Mrňák a ve Stratfordu Gustav Loquens.--Plk.J.Kašpar-Pátý nám z USA sdělil,že na fotografii uveřejněné v "KL" v říjnu 91 je zcela vpravo pplk.Hieke-Stoj, nikoliv gen.Ingr.--"Reflex" označil přítomnost býv.člena ÚV KSČ při odhalení pamětní desky gen.H.Píkovi za "neodpustitelný cynisimus". Jedná se o Ladislava Lisa.Protest podepsali inž.Miloš Slabák a inž.Mirko Šťastný, členové politické komise Konfederace pol.vězňů.--Dr.Leo Grůna /USA/ dostal od J.Hermana z Prahy přehled čs.vojenských hrobů ve Francii.--Škpt.Morávek byl v r.42 zaskočen a zastřelen Gestapem u Prašného mostu,v parčíku blízko Kadetky;nikoliv u Trojského mostu.--Vynikající angl.historický čtvrtletník "After the Battle-Then and now",lze objednat na adrese:Church House,Church St.,London E15 3JA, England. Zájemci v USA a v Kanadě mohou psát na:Vanwell Publishing Ltd.,P.O.Box 2131,St.B, 1 Northrup Cr.,St.Catharines,Ont. L2M 6P5. Č.24 je zcela věnováno heydrichiádě..--Plk.v. v.Pravomil Raichl /Seaside,Oregon/ uvítal,že zahr.vojáci jsou nyní legionáři a chystá se na návštěvu ČSFR koncem dubna t.r.--Dr.M.Vostatek napsal zajímavý článek o "vládním vojákovi"K.Pfefferovi z Ledče n.Sázavou,který v Itálii přeběhl k it.partyzánům a skončil válku v čs.zákopech u Dunkirku. Žije v Ledči pod jménem Karel Skála.--3.12.zemřel v Anglii dr. Bedřich Valner. Krátce před ním také dr.Richard Polák.93.--4.12. /den sv.Barbory/ se na Žižkově sešli /ve Vojenském muzeu/ frontoví dělostřelci. Promluvili:Fr.Žák,plk.Stan.Rajmon,plk.Tomáš Sedláček,plk.B.Rada a náčelník čs.raketového vojska genmjr.M.Vampula. Představeni byli také:L.Olšina,P.Kubišta a Jiří Louda.--Otto Lowy má nyní adresu:2065 Beach Ave.,Vancouver,BC V6G 1Z3.

Patří do naší galerie statečných čs. důstojníků 2.světové války. Bojoval a padl na domácí frontě. Na vedlejším obrázku je mjr.útočné vozby Josef Drahotský.Narodil se ve Všestarech u Hradce Králové 6.6.1896. Jeho učitelskou dráhu přerušila I.světová válka a dostal se do Itálie. Svou službu v čs.armádě začal u 9.jezdeckého pluku ve Vysokém Mýtě. Později se stal velitelem I.eskadrony obrněných aut v Brně. Německá okupace ho zastihla v Milovicích,kde sloužil u útočné vozby. Stal se pak referentem na městském úřadě v Pardubicích. Zapojil se do Obrany národa a Gestapo ho zatklo 11.listopadu 41. Přes Pankrác byl odvezen do Mauthausenu,kde 13.prosince 41 zemřel "na srdeční vadu". Po osvobození v r.1945 mu byl udělen Čs.válečný kříž in Memoriam a povýšen do hodnosti podplukovníka. Vdova po tomto statečném muži,paní učitelka Jarmila Drahotská,odešla se synem Luborem do exilu v r.1948.

PSI V OBKLÍČENÍ

Navštívil jsem tajemníka ÚV Českého svazu bojovníků za svobodu JUDr. Josefa Sommra. Náš rozhovor se týkal několika témat - připomínky událostí 17. listopadu 1939, počátku nasazení československé jednotky v bojích o Tobruk v říjnu 1941 a také psů, kteří doprovázeli naše vojáky na jejich bojové cestě. Témata zdánlivě nesourodá, ale přesto úzce související, jak se hned přesvědčíte.

Nejprve si, pane doktore, připomeňme, jak jste se vy osobně dostal v prvním období druhé světové války do oblastí bojů na Středním východě a v severní Africe?

"Všechno to začalo 17. listopadu 1939. Na ten den jsem dostal pozvánku na schůzi ústředního výboru československého studentstva do Prahy. Rychlík z Brna měl tehdy na štěstí zpoždění, když jsem přijel do Prahy byly již vysoké školy zavřeny, po ulicích chodily zesílené policejní hlídky a před vysokými školami stáli němečtí vojáci s puškami připravenými k výstřelu, nikdo se nesměl přiblížit. A pak jsem se dozvěděl, že schůze na kterou jsem jel, se už nekonala, protože celý výbor v noci ze 16. na 17. listopadu Němci ve spolkové místnosti zatkli. Odpoledne téhož dne jsem již viděl plakáty oznamující smrt devíti vedoucích funkcionářů studentstva a zatčení a uvěznění velkého počtu dalších kolegů".

Unikl jste tedy opravdu jen o vlásek !

"Dá se to tak říci. V Praze jsem pochopitelně nemohl zůstat, protože jsem byl místopředsedou ústředního výboru svazu, bylo jasné, co by mne čekalo. Odjel jsem na Moravu, ale i tam mne už hledalo gestapo, takže jsem pokračoval na Slovácko, kde jsem se nějaký čas skrýval. Následoval přechod na Slovensko, do Maďarska, tam zatčení a pár měsíců po věznicích ale nakonec jsem se šťastně dostal až do Sýrie k naší československé vojenské jednotce."

Pak už tedy vaše bojová cesta pokračovala regulerně vojensky - uniforma, výcvik atd., až po bojové nasazení.

"Ano, po skončení syrského tažení v červenci 1941 jsme sloužili na severních syrsko-tureckých hranicích. Pak nás soustředili v Aleppu, kde k nám přijel na inspekci vrchní velitel britských vojsk na Středním východě generál Auchinleck. Ten našemu veliteli, tehdy plukovníku Karlu Klapálkovi, nabídl dvě alternativy - odsun jednotky buď na Kypr, nebo na jinou frontu. Odmítli jsme Kypr jako přílišné zázemí a volili ústy svého velitele druhou možnost. Přes Bejrút jsme pak byli přemístěni do Palestiny, kde byla naše jednotka doplněna a přepravena dále do Alexandrie. V tamním přístavu jsme pak byli v noci za přísného utajení naloděni na dva torpedoborce a vypluli jsme na moře."

To bylo v říjnu, kdy ani v této oblasti nebývá příjemné počasí, takže ta plavba asi nebyla příliš rekreační?

"To rozhodně nebyla. Paluby válečných lodí jsou nízko nad mořskou hladinou, aby skýtaly malý cíl. Padal chladný déšť a navíc paluby torpédovek co chvíli zalévaly vlny, lodě se houpaly a my leželi v tom mokru a chladu na palubách, protože to byla jediná pomoc proti mořské nemoci. Navíc ve dne napadla lodě německá letadla, ale výborná protiletadlová obrana útočníky odrazila, takže jsme dopluli beze ztrát. K večeru jsme dorazili do Tobruku, kde jsme ovšem museli opět čekat před vjezdem do přístavu až uhasí požáry, také tam měli nálet."

O účasti našich vojáků v boji o Tobruk se sice celá desetiletí nehovořilo, ale přece je o této slavné součásti našich vojenských dějin dosti známo. Připomeňme si tedy jen, že Tobruk byl v závěru roku 1941, kdy tam vaše jednotka dorazila , obklíčen italskými a německými vojsky a jediný přístup k němu byl po moři. Z toho samozřejmě vyplývaly i zásobovací potíže obránců obležené pevnosti, zejména s pitnou vodou to bylo kritické. Přesto se však u našich vojáků objevili dva neplánovaní strávníci navíc.

"To je vlastně dosud neznámá historie. Už v Sýrii se u naší jednotky objevil čtyřnohý kamarád, velký pes, který vypadal jako chrt. Nazvali jsme ho Idlib podle místa, kde byl jeden čas soustředěn náš prapor a kde jsme se také toho psa ujali. Tulavých psů bylo totiž na syrských tržištích spousta, měli tak zajištěnou slušnou obživu. Přes všechny potíže a přes přísné kontroly se nám podařilo dostat Idliba až do Alexandrie a na loď, kde s námi absolvoval všechny už zmíněné potíže plavby, až na tu mořskou nemoc samozřejmě. Vylodil se s námi v Tobruku, kde musel být velice ukázněný a po celou cestu nesměl ani štěknout."

Zůstal Idlib jediným psím maskotem našich vojáků v Tobruku ?

"Ale kdepak. V Tobruku se u naší jednotky objevil, nevím odkud, druhý pejsek, ještě štěně. Dostal jméno Tobruček a na rozdíl od Idliba se nám zachoval na fotografii - velice roztomilý a chytrý pes, to je snad i z obrázku vidět. Tobruček i Idlib šli s našimi vojáky do předních linií. Prožili boje, bombardování, ale i v těch nejhorších chvílích si naši chlapci udělali pro svá psí miláčky čas a vždy jim opatřili, i na svůj úkor, jídlo a vzácnou vodu. A psi nás, jak už je jim vlastní,ani v nejhorších časech neopustili."

Staral se některý z vojáků speciálně o některého psa ?

"Idliba se už v Sýrii ujal vojín Boborikin. Jak už je zřejmé z jména, byl jeden z asi patnácti Rusů, kteří k nám přišli z francouzské Cizinecké legie. Někteří z nich se s námi po válce dostali až do naší osvobozené vlasti a zůstali zde, jiní - mezi nimi i Boborikin - se raději vrátili zpět do Cizinecké legie. Nemohli být bez vojenského způsobu života."

Už jste se zmínil o tom, že existence obou psů u naší jednotky musela být před vyššími důstojníky pečlivě utajena. Platilo to i o veliteli československé jednotky Karlu Klapálkovi ?

"Tak ten věděl všechno. Chodil totiž každý den do frontového pásma a neunikla mu ani maličkost. Já byl tehdy jako četař aspirant velitelem jedné pevnůstky a nepamatuji případ, kdy by při každodenní inspekci nenašel nějakou závadu, třeba špatně postavený kulomet a podobně.I o psech se pochopitelně hned dozvěděl. Ale byl k nim vrcholně tolerantní." - rd -

/Poznámka spíš rázu technického: sazbu článku "Psi v obklíčení" nám dodala krajanská firma DISK AND RIBBONS INC., 45 Runcorn St.,St.Catharines, Ont. L2M 1N9, Canada. Tel. /416/ 937-1586, Fax /416/ 935-1474. Majitelem je Václav Kolář. Původní sazba pro úsporu místa byla zmenšena na 80 procent. Pokud čtenáři našli nějakou chybu, je to vina redaktora "KL"../

O PARAŠUTISTECH

V Pardubicích-Polabinách mají nyní ul.Alfréda Bartoše. --V pražském tisku byl uveřejněn snímek,který zachycuje rotného čs.armády J.Klemeše u tajné vysílačky v koupelně bytu inž.Rabana v Praze-Kobylisích. Vysílačka byla v té době jediným spojením České národní rady v Praze s čs.vládou v Košicích a s VRÚ v Anglii. --Vydavatel t.l. poslal vedení"Společnosti pro zachování památky Ležáků" francouzskou vlajku /loni při tryzně tam omylem vlála vlajka holandská/ jako dar Klubu přátel pardubicka v zahraničí. Letošní tryzna k 50.výročí tragedie bude nejspíš 28.6. a byl pozván jak prez.Havel,tak Marta Kubišová. Protože 2.pilotem Halifaxu,s kterého seskočili parašutisté 28. 12.41, byl Kanaďan Roy Wilkins,možná že v Ležákách letos zavlaje i vlajka kanadská..--S G/C Hockeym se v Brně sešel také kpt.MUDr.Miroslav Beneš,ON,R 3,RSI,I.čs.partyz.brigáda Jana Žižky.--Inž.Čestmír Šikola byl loni na Záborčí u Malé Skály při odhalení pomníčku gen.A. Liškovi. Prez.Havel přijal záštitu,ale nepřišel.--Autor knihy "Akce atentát", J.Čvančara,/kniha je za $10 k dostání přes "KL"/ má 2.000 fotografií vztahujících se k záp.parašutistům. Prostudoval se zájmem interview,které poskytl BBC doc.Krajina z Vancouveru,BC.--Karel Gottwald ze Sezemic je předsedou historicko-dokumentační komise při OV ČSBS. Na červen 92 plánuje pardubické setkání zástupců rodných a domovských obcí parašutistů skupiny "SILVER A".--V Ležákách bude letos také historik,inž.J.Cirkl, z Turnova. Jeho paní pochází z Prosetína u Hlinska.--V květnu vydá čs.poštovní správa 1 Kčs známku s Gabčíkem a Kubišem. Návrh vypracoval Karol Ondrejička.--Plk.Z.Gold nám poslal přesný popis nehody kpt.Karla Šedy při cvičném seskoku během parakursu ve Winslow u Manchesteru. Šeda vyskočil jako č.1 před Goldem,dopadl na záda a hlavou uhodil o zem;nehodu zavinil silný vítr. Šeda zemřel v sanitce následkem krvácení mozku.--Podle plk.Golda důležitou funkci za války měla v Anglii Vojenská Radio Ústředna /VRÚ/,v které pracovalo po 24 hodin denně asi 20 pracovníků. Gold velel VRÚ,když byla ve Woldinghamu a sdělil nám,že někteří jeho podřízení byli později zařazeni do akce nad tzv.Protektorátem,jako např.Jasínek,Gerik,Menšík,Kubec,Štursa,Bublík a Modrák. Radio vysílačky opravoval v Anglii rtm.Šimandl.--Také "Obrana lidu" a "L+K" přinesly delší články o G/C Hockeym;zdůraznily,že "hrál se svým životem ruletu jen proto,aby zvítězila pravda a spravedlnost".--2.3.92 se bude v pražské Lucerně konat koncert,jehož čistý výtěžek bude použit na výrobu desky na místě,kde byl spáchán atentát na Heydricha. /Toto místo chtěl nedávno navštívit britský ministr zahraničí./ Do kin se chystá film "Atentát". List "Dnes"přinesl podnětný článek pod nadpisem"Komu vadí vzpomínka na parašutisty";jednou z brzd je V.Rajnošek z pražského magistrátu.--"NO" přineslo v prosinci článek "29.prosince 1941",z pera Mil.Moulise. Nezmínil se,kdo byl pilotem Halifaxu..--K.Niemczyk se ozval z Austrálie. Upozornil nás,že R.Pernický ze skupiny "TUNGSTEN" neměl za úkol převzít velení nad"CALCIEM";velitelem po odpadnutí Odstrčila byl jmenován Z.Gemrot. Pernický přivezl krystaly pro "CALCIUM" a tyto předal Širokému někdy koncem ledna 1945; jiný styk nebyl. Skupina "CALCIUM" se po přestřelce u Netína vyhýbala úzkému styku s Radou tří,protože měla podezření,že Rada tří byla částečně infiltrována Gestapem.-- Místem atentátu byla zatáčka v Libni u Vychovatelny,nikoliv v Bubenči. /Upozornil nás na to R. Wiener z Israele./--V novém vydání knihy "Clay-Eva volá Londýn" bude 128 fotografií. Předmluvu a doslov napsal dr.Z.Jelínek.Kniha má být na trhu v květnu 92.--Nově přepracovaná vyjde také kniha "Operace SILVER A". Jiná kniha zahrne paměti K.Veselého-Štainera z Rady tří,specificky jeho spolupráci s desanty CALCIUM,WOLFRAM,TUNGSTEN,PLATINUM-PEWTER a BAUXITE.--Dr.Jiří Mikulka z Mor.zemského muzea /Kobližná 1,659 37 Brno/sdělil,od od května bude v Brně výstava o záp.parašutistech.

POZVÁNÍ NA ŽIŽKOV

V expozici odboje a československé armády v Praze na Žižkově byla otevřena výstava ZÁPADNÍ PARAVÝSADKY A DOMÁCÍ ODBOJ, kterou pracovnici muzea chtějí objasnit na veřejnosti málo známou problematiku našeho západního odboje v letech druhé světové války. Podotkněme, že v uplynulých dvou letech byly postupně zpřístupněny výstavy Počátky čs. zahraničního vojenského odboje 1939–1940 a Čs. letci ve Velké Británii 1940–1945. V červnu letošního roku to byla výstava Čs. voják na Středním východě, o které náš list informoval čtenáře v letošním 27. čísle článkem dr. Krejčího.

Nová výstava objasňuje návštěvníkovi dosud muzejně neprezentovanou problematiku jedné ze stránek odboje vůči nacistickým okupantům. Zásluhu na tvorbě výstavy má vedle PhDr. Zdeňka Jelínka, CSc., kolektiv pracovníků muzea.

Otázkou vytvořit v rámci čs. vojenské jednotky na Západě i výsadkové vojsko, které by plnilo speciální úkoly, se zabývali představitelé našeho londýnského odboje již v roce 1940; při zpravodajském odboru MNO byla vytvořena instruktorská skupina, která měla za úkol vycvičit dobrovolníky z řad našich vojáků pro ilegální činnost na území okupované vlasti. Zvláštní kursy probíhaly na území Skotska a jižní Anglie. Budoucí parašutisté absolvovali radiový, výsadkářský, šifrovací i diverzní výcvik.

Řada desantů, vysazených na území tzv. protektorátu i dalších zemí plnila celou řadu významných úkolů. V období let 1941–1942 byly rozhodujícími úkoly pověřeny výsadky SILVER A a ANTHROPOID. S nimi úzce souvisí i provedení atentátu na Heydricha. Zvláštní postavení měly desanty ve vztahu ke zpravodajské službě. Brzy po 15. březnu 1939 začalo fungovat poměrně dobré kurýrní spojení mezi Londýnem a špičkami domácího odboje. Pro jeho zdlouhavost byla dána přednost radiostanicím. Radiové spojení s Londýnem, navázané na podzim 1939, bylo s přestávkami udržováno po dva roky výhradně silami domácího odboje – a to prostřednictvím série radiostanic, které pracovaly pod krycím označením SPARTA I. a SPARTA II. Civilní SPARTA I pracovala do 4. října 1941, kdy byla vypátrána gestapem. Vojenská SPARTA II., jejíž provoz zajišťovali známí odbojoví pracovníci pplk. Balabán, škpt. Morávek, a pplk. Mašín, pracovala od konce března 1941 do svého umlčení 28. června 1941. Všechny radiogramy přijímala Vojenská radiová ústředna v Anglii.

Spojení s Londýnem bylo po různých gestapa obnoveno 16. ledna 1942 za pomoci legenrdární vysílačky LIBUŠE desantu SILVER A. Fungovalo do 26. června 1942. Za pomoci výsadku ANTIMONA bylo opět obnoveno v prosinci 1942 a v provozu zůstalo do ledna 1943. Poté bylo na rok ztraceno. V dubnu 1944 za pomoci desintu CLAY a BARIUM bylo spojení obnoveno a udrženo do konce války.

Většina desantů, vysazených od jara 1944, zasáhla účinně různými formami do závěrečných bojů druhé světové války. Například výsadek WOLFRAM měl za úkol organizaci a rozvoj partyzánského hnutí v oblasti Beskyd. Někteří naši parašutisté byli vysazeni do akci na území Francie, Itálie, Jugoslávie a Rakouska. Na výstavě ve Vojenském muzeu jsou vzpomenuty i desanty, vysazené na pomoc Slovenskému národnímu povstání. Řada přitažlivých exponátů výstavy dokumentuje pohnuté osudy těch, kteří jsou i dnes příkladem odvahy, statečnosti, rozhodnosti, kázně a hrdinství. Vitríny jsou vedle exponátů doplněny řadou vzácných dokumentů i fotografiemi, které dohromady poskytují plastický obraz počátku výcviku parašutistů až po jejich účast v květnovém povstání českého lidu.

Výstavu ZÁPADNÍ PARAVÝSADKY A DOMÁCÍ ODBOJ v expozici Vojenského muzea v Praze na Žižkově je možné zhlédnout v pracovní dny od 8.30 do 17.00 hodin. Hromadné výpravy si mohou na pražském telefonním čísle 27 29 65 objednat doprovod lektora ke všem výstavám ve Vojenském muzeu.

BŘETISLAV ŠKARVADA

Radista skupiny POTASH se odmlčel...

Je to teprve krátká doba, kdy jsme mohli patřičně ocenit hrdinství čs. vojáků, bojujících za 2. sv. války na Západě. Uznání došli i ti, kteří bezesporu patřili k nejstatečnějším — parašutisté. Některé z nich můžeme každoročně 18. 6. potkat při pietním aktu u pravoslavného kostela Cyrila a Metoděje v Praze; postarší pány s charakteristickým odznáčkem padáku na klopě saka. Josef Vrbka-Machovský se nikdy neúčastnil podobných setkání. V klidu a ústraní lesní hájovny v Nejdku žil dlouhá léta v dobrovolné samotě bývalý člen zpravodajské výsadkové skupiny POTASH. Jeho památce věnuji následující řádky.

Josef Machovský se narodil 30. 9. 1917 v Grešlovém Mýtě, okr. Znojmo. S rodiči a bratrem bydlel odmala v Podivíně, kde také vychodil obecnou školu. Po studiích na břeclavském gymnáziu odešel v roce 1937 dobrovolně do armády. Mnichov a rozbití republiky ho zastihl u 111. děl. pluku v Košicích. Po návratu pracoval chvíli v Podivíně a v březnu 1940 naplánoval s kamarády L. Zapletalem a Fr. Pavelkou (oba později byli také parašutisté) útěk k naší zahraniční armádě ve Francii. Podařilo se mu to „jižní" cestou přes Maďarsko, Jugoslávii, Turecko a Bejrút. Josef Machovský byl přidělen k dělostřelecké baterii, ale do bojů již nezasáhl, protože se zanedlouho zhroutila fronta a Francie 21. 6. 1940 kapitulovala. Tak jako mnoha ostatním, i Machovskému se podařilo odplout do Velké Británie. Opět šel k dělostřelectvu a to ke 2. baterii v Moreton Morell. S vynikajícím prospěchem absolvoval školu pro záložní důstojníky v Moreton Paddox a na jaře 1942 se spolu se svým kamarádem z baterie Fr. Vrbkou hlásili do parakursů. Přijali pouze Vrbku. Až po urgencích na londýnském ministerstvu národní obrany se do kursů dostal i on, se svým přítelem se však již ve stejné skupině nesešel (jak to měli naplánováno). To mu ovšem zachránilo život, protože Fr. Vrbka, člen výsadku BRONSE, zahynul poté, co byl letoun s jeho skupinou (a dalším výsadkem IRIDIUM) sestřelen protiletadlovou obranou nepřítele poblíž Mnichova 15. 3. 1943 při návratu z nepodařeného seskoku.

Na své vlastní nasazení musel Josef Machovský čekat až do května 1944. Jako radiotelegrafista byl zařazen k paraskupině POTASH (spolu s npor. J. Bartejsem, rtn. O. Pelcem a rtn. S. Zuvačem) a s ní seskočil v noci ze 4. na 5. 5. 1944 v prostoru obce Ostrata u Slušovic. Parašutisté neměli od počátku štěstí, již 6. 5. byli vinou domácího zrádce rozprášeni gestapem a jako celek se do konce války již nesešli. Josef Machovský zůstal na útěku s velitelem skupiny npor. Bartejsem a v následujících týdnech se jejich život proměnil v život psanců. Přespávali v lesích, když se někde pokusili poprosit o potraviny nebo nocleh, byli většinou odmítnuti. Až začátkem června se jim podařilo uchytit v Dolním Němčí u dobrého vlastence. Po zotavení začali rozvíjet další činnost. Hledání nových kontaktů přivedlo Josefa Machovského až do Podivína, kde chtěl nějaký čas zůstat. Aby nevystavoval své příbuzné nebezpečí, ukrýval se v zemljance. Pobyt ve vlhkém prostředí se brzy projevil na jeho zdraví. Onemocněl těžkým zápalem plic a pohrudnice a několik týdnů se potácel mezi životem a smrtí. Ošetřoval ho pouze strýc A. Přibyl. Měsíce trvalo, než byl Josef Machovský schopen pohybu. 15. 4. 1945 osvobodila Podivín Rudá armáda. Večer téhož dne Machovského zadržely orgány NKVD, byl označen za „anglického špióna" (!) a uvržen do sběrného tábora mezi zajaté vlasovce a německé vojáky. Zbytek dubna a celý květen pak putoval z jednoho tábora do druhého, aniž by se dočkal ze sovětské strany vysvětlení. Nakonec měl štěstí a byl propuštěn. V červnu 1945 se pak konečně mohl ohlásit v Praze na ministerstvu národní obrany, kde už ho měli za nezvěstného. V roce 1946 si na památku svého padlého kamaráda změnil příjmení na Vrbka-Machovský. V armádě zůstal nadále, v roce 1947 měl funkci náčelníka štábu 71. výsadkového praporu. Po únoru 1948 raději z armády na vlastní žádost odešel, ale vlna perzekucí vůči vojákům západní fronty se nevyhnula ani jemu. K 11. 1. 1950 mu byla odňata hodnost kapitána a všechna vyznamenání. Několik měsíců musel pracovat v ostravských uhelných dolech, potom na Sázavě ve sklárnách Kavalír. V lednu 1952 byl na základě falešného obvinění zatčen a 4 měsíce držen ve vazbě. Po propuštění se vrátil do skláren, před odchodem do důchodu ještě působil ve Frutě Podivín a v Lednici.

V roce 1968 přivítal rodící se společenské změny a také se naposledy veřejně angažoval. Srpnová agrese mu však sebrala veškeré naděje. Josef Vrbka-Machovský emigroval — podruhé v životě — a sjezdil mnoho zemí světa, aby nakonec zjistil, že člověk má jenom jeden domov. V 70. letech se vrátil a stáhl se do naprostého ústraní, do ticha a klidu hájovny v Nejdku. Až v roce 1988, kdy bydlel načas v Brně (jeho hájovnu si tehdy režisér Juraj Jakubisko vybral pro natáčení filmu Sedím na konári a je mi dobre), jsme ho s kolegou Luborem Nedbalem několikrát navštívili a nakonec nám v březnu 1989 dovolil zachytit svoje vzpomínky na magnetofonový pásek. Dočkal se také vydání naší publikace Operace POTASH, která zpracovávala dramatické osudy paraskupiny také na základě jeho cenných vzpomínek.

Po návratu z Brna žil ještě nějaký čas v hájovně, ale zhoršující se zdravotní stav ho donutil odejít do Domova důchodců v Lednici a posléze do Břeclavi. 8. 5. t. r. ho navštívili představitelé Podivína a udělili mu čestné občanství. Po letech přehlížení a lhostejnosti se pplk. v. v. Josef Vrbka-Machovský dočkal rehabilitace i ve svém rodném městečku. Snad to osvětlilo poslední chvíle jeho života. Skonal 10. 8., nedlouho před svými 74. narozeninami.

Josef Vrbka-Machovský — jemný a citlivý člověk, snílek o spravedlnosti a pravdě, vlastenec s velkým srdcem. „Hrdinové neumírají, v historii žijí věčně," praví text pamětní desky, kterou v kryptě cyrilometodějského chrámu v Praze umístil letos v červnu plk. RAF R. C. Hockey, který za války vysazoval naše parašutisty. Josef Vrbka-Machovský bude žít věčně i v našich vzpomínkách.

JAN BŘEČKA

Foto z jara roku 1940, snad Agde.. První zprava je Alfréd Bartoš,pozdější velitel para skupiny"SILVER A" ve vých. Čechách. Kdo jsou ostatní?

Z ČESKOSLOVENSKA "PARDUBICKÁ AKCE": 13 býv.občanů Pardubic,žijících v zahraničí,se dovědělo,že po připojení okolních obcí má město nyní 17 duplikátů jmen ulic. Poslali primátorovi města MUDr.Zd.Stránskému /radnice,Pernštýnské nám./ 20 jmen osob v exilu či šikanovaných v 50.letech,po kterých by mohly být ulice pojmenovány.Návrh ulic: Doušova,Jarmily Drahotské,Petra Eliáše, Gen.Ferjenčíka, Bratří Janečků,Josefa Kouta,Musílkova,Nobilisova,Ludvíka Novotného,Pantůčkova,Rejdova,Arch.Řepy, Prof.Ryby,Primáře Snopka,Součkova,Prof.Štorka,Tillerova, Udržalova, Valčíkova,Žemlova a Manželů Žváčkových. K návrhu se připojila skupina býv.dragounů,v čele s plk.Knorrem. Kdo chce návrh podpořit,může p.primátorovi napsat.

Ontárijská vláda očekává vaše vyjádření k programu na rok 1992.

Vláda připravuje řadu ekonomických a sociálních návrhů, včetně:

601 Ontárijský rozpočet na rok 1992 Únor-Břez. '92

602 Ontárijský investiční program Led.-Dub. '92

603 Plán industrializace Únor-Dub. '92

604 Systém zaučení do nových profesí Pros. '91-Dub. '92

605 Přijatelný daňový systém Červnc. '91-Břez. '93

606 Rozbor využití zemědělské půdy Břez.-Srp. '92

607 Správa ontárijských lesů Únor-Pros. '92

608 Dlouhodobá péče o staré a fyzicky postižené občany List. '91-Břez. '92

609 Reforma pracovních vztahů List. '91-Únor '92

610 Reforma systému starostlivosti o děti Břez.-Červ. '92

611 Návrhy na zredukování odpadu Říj. '91-Led. '92

612 Rovnoprávnost v zaměstnání Pros. '91-Únor '92

613 Sociální zákon v Kanadě Pros. '91-Únor '92

Poznámka: Výšeuvedené datum uvádí období určeno k diskusi s veřejností.
☐ K rychlému získání informací zavolejte a vytočte trojciferný kód.

Jak sa zapojit

Chceme slyšet vaše vyjádření k plánům a návrhům v obdobích uvedených výše a to na veřejných slyšeních, v malých diskusních skupinách, na individuálních schůzkách nebo prostřednictvím písemných návrhů.

Jestliže potřebujete víc informací o jednotlivých plánech, vyplňte kupón nebo volejte zdarma naši informační linku. Informace poskytujeme v angličtině a francouzštině.

Označte témy, které vás zajímají ☑ CZ3

601 ☐	604 ☐	607 ☐	610 ☐	613 ☐
602 ☐	605 ☐	608 ☐	611 ☐	
603 ☐	606 ☐	609 ☐	612 ☐	

Your name _____

Your address _____

City _____

Province _____ Postal Code _____

Zašlete na: Ontario 1992, P.O. Box 995, Station F, Toronto, Ont. M4Y 2N9

Kam zavolat

Volejte 1-800-268-1749 anglicky; 1-800-268-4281 francouzsky

V Torontě volejte
314-9000 anglicky; 314-9011 francouzsky

Telefonní zařízení pro neslyšící (TDD)
volejte 1-800-268-7095

V Torontě
volejte 325-3408

Uživatelé tlačítkových telefónů se můžou s námi spojit 24 hodin denně. Uživatelé vytáčecích telefónů můžou volat od 8:00 hod. do 22:00 hod., v pondělí až pátek. Informace opět v angličtině a francouzštině.

Vaše návrhy už pomohly

Jednotlivci i mnohé organizace po celém Ontáriu sdílejí s námi své návrhy. Některé z nich po prodiskutování a zrevidování jsme uvedli do platnosti:

Ochrana nájemného (v platnosti – říj. '90)

Plán podpory rodinám s dětmi (schváleno – červ. '91)

Prohlášení o politických vztazích k Prvním Národům (podepsáno – srp. '91)

Program na ochranu mzdy (schváleno – říj. '91)

Všeobecný den pracovního klidu (schváleno – list. '91)

Ontario

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Ztratili jsme kontakt s pí B.Kopeckou v Norsku;kdo ví,kde je?--Co nevidět má být zahájeno přímé let.spojení Manchesteru s Prahou,díky ČSA a BA.--Olga Šulcová se sešla na konferenci v Blackpool-u se šesti ženami z ČSFR;v čele delegace byla dr.O. Nagyová.--P.J.Kubovec nám z Německa poslal článek,z kterého vyplývá,že R.Wallenberg byl zastřelen Sověty v r.1947.--M.Surmin s rodinou by rád emigroval z Austrálie do Kanady, ze zdravotních důvodů.--Během návštěvy ČSFR se P.Jar.Kubovec sešel se svým býv.spolužákem z římského Nepomucéna,hradeckým biskupem Očenáškem.--Roční stipendium FMZV má pro studium v Paříži novinářka Jana Bryndová.--"Australské Listy" vycházejí pravidelně měsíčně a mají znamenitý obsah.Vydavatelce Janě Haberové-Fořtové gratulujeme.--Standa Schottl v Malmö prodal obě své překladatelské firmy a šel do důchodu. Švédové i nadále platí nejvyšší daně na světě.--Myslíkovi z Hamburku byli na NZ,v Singapúru a na ostrově Bali.--V Brně byl inž.Milan Hudeček,který v Austrálii vynalezl počítač Eureka/pro nevidomé/.--Jar.Drobný /Anglie/ si znovu zahrál tenis na Štvanici; tisk napsal,že má stále "dobré tenisové nohy".--Prof.Grantner-Cípa vydal znovu "Okno" v Holandsku.Má 140 stran.--Deylova Společnost /pro zrakově postiženou mládež/ má adresu:Maltézské nám.14,118 00 Praha 1.--Obsahově nejbohatším naším časopisem v zahraničí je "Našinec" v Jižní Africe.--Úspěšnou výstavu v Praze měl Mistr Jaro Hilbert z Paříže.

V září m.r. udělilo Nové Město nad Metují čestné občanství poúnorovému exulantovi a profesoru basilejské university Janu Milíči Lochmanovi. /Náš snímek jej zachytil před místním zámkem./ Starosta města Pavel Vašina ve svém projevu vyslovil prof.Lochmanovi uznání jeho akademické a vědecké práce doma i v zahraničí. Ve své odpovědi zdůraznil prof.Lochman -vynikající protestantský teolog-rys tradiční tolerance města, které už od roku 1501 poskytlo útočiště sboru Jednoty bratrské. Ceremonie se účastnili zástupci všech církví a města. Dojemný byl projev kat.kněze P.Jaroslava Knytla. Prof.Lochmanovi gratulujeme!

DOMÁCÍ UZENINY
*
EVROPSKÉ LAHŮDKY

PARKLAND
MEAT PRODUCTS
ILJA
ŠANDA
2216 BLOOR WEST (u Runnymede)
TORONTO, ONT. M6S 1N4 TEL: 766-8338
Máme také houskové knedlíky.

VZPOMÍNÁME

MAJER VÁCLAV

** 22.1.1904, Pochvalov u Loun*
† 25.1.1972, College Park, Maryland USA

Už je to 20 let,co z našeho středu odešel Václav Majer,představitel poválečné čs.politické generace. Jožka Pejskar o něm napsal v "Poslední poctě" /díl I./ mimo jiné toto:

VÁCLAV MAJER SE NARODIL V rodině domkaře. Dospívající Václav opustil chalupu, o kterou se mohla starat matka s mladším bratrem Stanislavem, a odešel přivydělat do dolů. Stal se jedním z horníků severočeského revíru. Avšak svou politickou kariéru začínal jako tajemník zemědělského dělnictva a domkařů sociálně demokratické strany v Lounech.

Václav Majer se už v prvých týdnech po okupaci Československa, v březnu 1939 stal členem ilegálního ústředního výboru čs. sociální demokracie. V únoru 1940 odešel do exilu, nejdříve do Francie, kde vstoupil do čs. armády a zúčastnil se bojů o Francii. Po jejím zhroucení odjel s čs. armádou do Anglie. Zde byl prezidentem Dr. Benešem povolán do Státní rady, exilového parlamentu, a stal se předsedou jejího branného výboru. V březnu 1945 byl členem londýnské vládní delegace, kterou vedl Dr.Beneš do Moskvy k jednání o utvoření první, poválečné vlády. Její složení bylo oznámeno v dubnu 1945 v Košicích a Václav Majer byl v ní ministrem výživy.

Po komunistickém puči uprchl do exilu. Nejprve se usadil ve Velké Británii, kde se stal předsedou strany čs. sociálních demokratů v exilu. O dva roky později přišli Majerovi do Spojených států za mimořádné okolnosti, kdy udělení visa k trvalému pobytu vyžadovalo speciální zákon amerického senátu. V. Majer pracoval v Radě svobodného Československa, ve Shromáždění podmaněných národů (ACEN), byl také činný v Socialistické internacionále, Mezinárodním ústředí svobodných odborů v exilu, zúčastnil se četných konferencí těchto organizací, byl členem čs. Společnosti pro vědy a umění a řady dalších spolků a institucí. Měl projevy v rozhlasu Svobodné Evropy, v Hlasu Ameriky, psal články a úvahy do krajanských a exilových časopisů a na četných shromážděních burcoval veřejnost k boji proti komunistickému režimu v Československu.

NAŠI V USA

"Věstník ČNRA"v Chicagu přinesl podrobný životopis Komenského,učitele národů,který se narodil před 400 lety:28.3. 1592.--Naši krajané v USA se mohou stát členy Společnosti pro zachování památky Ležáků dopisem na:dr.M.Vondráček,539 57 Včelákov 81,ČSFR. Občané obce poskytli úkryt vysílačce para skupiny "SILVER A" a až na dvě malá děvčátka za to zaplatili životem.--Pejskarova kniha "Útěky železnou oponou" znovu vyjde v Melantrichu v Praze.--Evelyn /Tichý/ Pražáková z Clevelandu,OH, sloužila za války v námořní nemocnici v San Diegu.--P.Václav Sladký,nar.3.10.1919 v Havlovicích,který působil na mnoha našich kat.farách v Nebrasce, zemřel náhle ve Zbiroze,během návštěvy doma.Bylo mu 71 let.--Požádali jsme skautku Alenu Šedivou z Loun,aby pomohla na místní radnici s ulicí Václava Majera.--P.Stephan z Filadelfie,PA. projevil zájem o "KL".--F.Fiala z Colesville nám vysvětlil,že název "Bohunks" pochází ze starého něm.názvu "Böhmisch-Ungarn",krátce "Boh-ung", čili "český Maďar". Ač to původně měla být urážka, naši krajané v Nebrasce si tak říkají navzájem..-- Z Denveru,CO se ozvala sl.Eva Godal-ová.--Paměti v NY zemřelého dr.F.Poláka "Cestou ze sov.koncentráku" vycházejí nyní na pokračování v "LN".--Listu "Dnes"poskytla interview v USA žijící autorka Marcia Davenportová,88,pod názvem:"Znala jsem Jana Masaryka".--Lid.tanečníci z Texasu byli na Radhošti.--Ředitel Guggenheimova Muzea v NY,krajan prof.Thomas M.Messer,sdělil tisku doma,že v r.39 přežil torpedování angl.lodi Athenea cestou do USA, za války sloužil v am.armádě a bojoval v jižní Francii a v Německu.--V obci Slovak, Arkansas,zemřel známý krajan a majitel velkého obchodu s potravinami Ant.Melkovitz. --Brněnské sdělovací prostředky si vyzpovídaly am.krajana V.Kříže /vycestoval na pas"nez.republiky"Hutt River v Austrálii/. Propagoval při tom svou poslední knížku, "Neposlušné ženy" /o vzpouře žen na Vysočině r.1775/,která vyšla v S.Francisku.-- David Kmenta,26, syn prof.Jana Kmenty z U.of Michigan, zemřel 17.10.91 po infekci jater,po návratu z dovolené z Mexika.--Dobříš a její dnešní obyvatelé /čs.spisovatelé/ přijali nedávno vlídně býv.exulanta Jana Beneše. Uvažuje o přestěhování z Kalifornie do ČSFR. Melantrich mu vydal znovu knihu "Poslední dech".--Zajímavý dokument:máme kopii dopisu,který napsal v říjnu 1952 prof.Jan Žemla z Floridy pí učitelce J.Drahotské v Torontě. Zemřel 12.8.77.--L.A.Krátký z Laguna Hill,sCA.zemřel 27. 11.91. Napsala nám to dcera Judy Feisthamel. Bylo mu 90 let a žil krátký čas v Kanadě.--"Čs.týdeník" věnoval celou stránku památce čs.vlastence dr.Jána Papánka.-- Msgr.Petr Esterka se z Minnesoty přestěhoval do teplejší Kalifornie.--V Denveru zemřel inž.Vladimír Vysočin,ruský exulant,který většinu života /až do r.48/ prožil v Praze. V krajanském tisku se s ním rozloučil T.Cífka.--"Reflex" přinesl interview s dr.Karlem Kovandou,který je gen.sekretářem FMZV. V 70.letech žil v USA. Uvedl zajímavé informace. Nejraději vzpomíná na dobu,kdy učil v oblasti LA.--Ing.Štefan Papánek navštívil redakci "Našich Snáh"v Bratislavě.--79.narozeniny nedávno slavil MV-Dr.Martin Kvetko,který žil dlouhá léta v NY. Nyní se účastní politického života na Slovensku.--T.Cífka z Denveru,CO pochválil dílo Čvančary o heydrichiádě. /Knížku lze objednat přes "KL" za $10,pokud zásoba stačí./ --Bohemian Benevolent + Literary Association,321-5 East 73rd St.,New York,NY 10021, USA/,zvolila nový výbor 4.12.;předsedou se stal dr.Vlad.Dostál a jednatelem Vojtěch Jeřábek. Budou se snažit přestavět Národní budovu v NY.--Dr.P.Tůma oslaví 27.1. své 70.narozeniny v Niland, Kalifornie.

HODLÁTE-LI KOUPIT NEBO PRODAT
DŮM, OBCHOD, ŽIVNOST
NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI..
obraťte se s důvěrou na
GEORGE J. B. DANES
Family Trust Corporation Realtor
Tel.439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/